

चरफलो ऽद् उः ॥ १२३ ॥

अनयोरु अकार उः स्याद् अणौ ते । प्रफुल्लः ।

दद् दो ऽधः ॥ १२४ ॥

दासंज्ञकस्य धावर्जस्य दत् स्याद् अणौ ते । दत्तः । अधः किम् । धीतः ।
ग्यचस् त वा ॥ १२५ ॥

गेरु अचः परस्याधो दस् तो वा स्याद् अणौ ते । प्रत्तः । प्रदत्तः ।
घो दाते गीचः ॥ १२६ ॥

नीत्तन् । इचः किम् । प्रत्तम् । दाते किम् । निर्दत्तम् ।
जग्धो ऽदो यपि च ॥ १२७ ॥

अदो जग्धः स्याद् अणौ ते यपि च । जग्धः ।
वे चादिठे क्तः ॥ १२८ ॥

आदिठे विहितः क्तो वे स्याद् ढभावयोश्च । प्रकृतः कटं सः । प्रकृतः
कटस्तेन । क्ते र्व इति प्रक्षीणः सः । प्रक्षीणं प्रक्षितं तेन । क्षीणः क्षि-
तो ऽयं तपस्वी । क्षीणायुः । क्षितायुः ।

गत्यर्थाढशीस्थासवसजनजृश्लिषरुहः ॥ १२९ ॥

एभ्यो वे क्तः स्याद् ढभावयोश्च । गङ्गा गतः । कृष्णं प्राप्तः । शयितः ।
शेषमधिशयितो विष्णुः । वैकुण्ठमधिष्ठितः । शिवमुपासितः । नृदि-
नमुपोषितः । राममनुजातो ऽच्युतः । विश्वमनुजीर्णो ऽनन्तः । लक्ष्मी-
माश्लिष्टो मुकुन्दः । गरुडमधिष्ठो गोविन्दः ।

ध्रौव्यगत्यदनार्थाङ् डे च ॥ १३० ॥

निश्चलार्थाद् गत्यर्थाद् भोजनार्थाच्च क्तो डे स्याद् ढभावधेषु च ।

मुकुन्दस्यासितमिदं यातं रमापतेः ।

भुक्तमेतदनन्तस्येत्यूचुर्गोप्यो दिदृक्षवः ॥

ज्ञार्चेच्छार्थजीचशीलादेः सति ॥ १३१ ॥